

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913203216
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913203216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. P., nar. XX. XX. XXXX, a V. P., nar. XX. XX. XXXX, obidvaja bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku - odbor sociálnych vecí a rodiny, deti rodičov - otca: M. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom ul. B. M. č. XXXX/X, XXX XX T., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ing. Y. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX W. č. XX a matky: A. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. E. č. XXX/XX, XXX XX T., o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/37/2013-74 zo dňa 30. júla 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

8CoP/88/2013-105

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh otca maloletých detí na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom nedošlo k takej zmene pomerov na strane otca, maloletých detí a matky, ktorá zmena by odôvodňovala zníženie výživného.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov na strane povinného otca maloletých detí, matky a z odôvodnených potrieb maloletých detí. Na strane otca zistil, že nedošlo k zásadnej zmene pomerov vo výške jeho príjmu, t. j. k takému poklesu príjmu, ktorý by odôvodňoval zníženie výživného, nakoľko výpočet jeho priemernej čistej mesačnej mzdy je vždy závislý od vyplatenia trinásteho a štrnásteho platu od zamestnávateľa MONDI SCP, a.s., u ktorého je zamestnancom od roku 1995. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase posledného rozhodovania o výživnom na maloletú A. rozsudkom č.k. 7P/146/2012-97 zo dňa 21.2.2013 mal otec priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od augusta 2012 do januára 2013 vo výške 986,41-eur a v čase posledného rozhodovania o výživnom na maloletého V. rozsudkom č.k. 4P/8/2010-44 zo dňa 28.9.2010 mal otec priemerný čistý mesačný príjem 846,32 eur. Od posledného rozhodnutia o výživnom na maloletého V. došlo k zvýšeniu príjmu otca maloletých detí o 90,59 eur a od posledného rozhodnutia o výživnom na maloletú A. došlo k zníženiu príjmu otca maloletých detí o 49,50 eur.

Zároveň súd mal preukázané, že na strane matky maloletých detí došlo k zmene jej pomerov, t. j. došlo u nej k zníženiu príjmu od času posledného rozhodnutia o výživnom na mal. V. o 150,66 eur a od posledného rozhodnutia o výživnom na mal. A. o 37,31 eur, a to z dôvodu zníženia počtu pracovných

dni v zmysle uzavretej dohody so zamestnávateľom Signo vlnajky, s.r.o. Ružomberok. Súd mal v konaní preukázané lepšie majetkové pomery otca maloletých detí, ktorú skutočnosť signalizuje aj výška jeho príjmu priemerne 936,91 eur oproti matke, ktorá má čistý priemerný mesačný príjem vo výške 300, 87 eur. Pokiaľ otec v konaní poukazoval na skutočnosť splácania nedoplatku za byt, splácania poskytnutého úveru na televízor vo výške 40,34 eur a prípadnej plánovanej výmeny okien, ktoré chce do budúcnosti riešiť pôžičkou, prvostupňový súd poukázal na zákonné ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine, keď výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb, zároveň súd v konaní prihliadol na ustanovenie § 62 ods. 4 Zákona o rodine, keď prihliadol na skutočnosť, že matka maloletých detí sa o maloleté deti osobne stará.

Okresný súd na základe vyššie uvedených skutočností vychádzajúc z vykonaného dokazovania, kedy nebola preukázaná zásadná zmena majetkových pomerov povinného otca prihliadajúc na stanovisko kolízneho opatrovníka maloletých detí a na záujem maloletých detí, keď je nevyhnutné ponechať životnú úroveň maloletých detí zabezpečenú výživným doteraz určeným, návrh otca maloletých detí na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol. Zároveň uviedol, že v prípade preukázanej zásadnej zmeny pomerov u otca maloletých detí si tento kedykoľvek môže podať návrh na zníženie výživného.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, nakoľko ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Proti rozsudku podal odvolanie otec detí, ktorý navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu na zníženie výživného vyhovieť.

Vytýkal súdu, že rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a svoje rozhodnutie opieral o pôvodný návrh na určenie výživného, ktorý bol formálne aj právne nesprávny. Určenie výživného pre deti bolo unáhlené, nebolo odborne správne posúdené. Uvádza, že v konaní sa postupovalo v zmysle všeobecnej ochrany osamelej matky (čo v danom prípade matka detí nie je) a na podnet ÚPSVaR. Poukazoval na to, že maloletá A. bola v jeho starostlivosti 6,5 roka. Keď u maloletej A. prepukla puberta a ona chcela okúsiť všetky zlozvyky mladých ľudí a on prísne zakročil, dcéra prebehla k matke, kde môže beztretno pokračovať vo svojom vyčíňaní. Namietal, že súd mu určil pre neho likvidačné výživné. Bolo vypočítané z jeho príjmu aj s odmenami. Tento príjem nie je pravidelný a jeho výška sa odvíja od hospodárskeho výsledku podniku, v ktorom pracuje. Taktiež nemá na odmeny právny nárok. Pokiaľ mal maloletú A. v starostlivosti do konca minulého, mal vyživovaciu povinnosť na syna 120 eur mesačne, matka mala povinnosť platiť jemu na dcéru 80 eur, takže on doplácal rozdiel 40 eur mesačne k rukám matky. S týmto súhlasil, pretože tieto výdavky finančne zvládal. Pri určení výživného po odchode dcéry k matke súd neakceptoval skutočnosť, že obaja rodičia sa majú rovnakou mierou podieľať na zabezpečení životnej úrovne svojich detí. Matka detí nebola nikdy ani v minulosti súdom vyzvaná k tomu, aby sa usilovala viac pracovať, aby si pribrala prácu navyše. Na súde sú však vždy akceptované všetky ňou uplatňované výdavky.

Uvádza, že syna V. si berie každý páry víkend, druhý voľný víkend si musí riešiť čerpaním dovolenky. Nesťažuje sa, rád si vyčerpá kvôli synovi aj celú dovolenku na stretnutia, ale chcel tým len poukázať na skutočnosť, že v jeho prípade nie je možná dodatočná práca a teda aj príjem navyše, aby mohol dávať svojim deťom výživné vo výške určenej súdom. Zásadná zmena pomerov rodiča, ktorý podal návrh na zníženie výživného nemôže byť posudzovaná len na základe predložených výdavkov na oboch stranách rodičov. Nesprávnosť výšky výživného videl už v zmatečnej situácii na začiatku tohto roka, kedy dcéra odišla bývať k matke a jemu bolo unáhlene určené výživné vo výške 260 eur mesačne na obe deti. V jeho prípade nemožno opomenúť skutočnosť, že mal dcéru v osobnej starostlivosti a tak musel vytvoriť rovnakú domácnosť pre svoje deti ako ich matka. Má teda sám rovnaké výdavky ako matka detí, ktorá žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom.

Všetky svoje výdavky uviedol do spisu. Vo februári 2013 pri vynesenom rozsudku si neuvedomil, aké bude mať výška takto určeného výživného následky.

Matka detí vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť.

S dôvodmi uvedenými v odvolaní otca vyjadrila nesúhlas. Otec navrhuje platiť výživné v takej sume ako mu ona prispievala, keď ešte u neho bývala dcéra A.. Jej príjem bol vtedy 330 eur, príjem otca 930 eur. To považovala za neporovnateľné. Okrem toho syn začal navštevovať 5. ročník základnej školy a výdavky sa mu podstatne zvýšili. Poukázala na to, že otec zrušil deťom poistenie, ktoré im ona založila pri narodení, v marci tohto roku mu vyplatila poisťovňa sumu 630 eur. Z rozprávania syna vie, že otec má nový fotoaparát, mobilný telefón, pričom otec tvrdí, že funguje na dlh. Čo sa týka ich už skoro

dospeljej dcéry, nie sú s ňou žiadne problémy a ako býva u nej si polepšila vysvedčenie. Navrhovateľ spomína alkohol, drogy, sex. To sa údajne dialo, keď bývala u neho. Vtedy to neriešil, teraz to aktuálne nie je, u nej si to dcéra nemôže dovoliť a akým jej bol otec vzorom to je tiež už zahrnuté v spise, v znaleckých posudkoch od psychológov

Tvrdila, že u nej sa situácia v súvislosti so zamestnaním zmenila od 01. 09. 2013. Je nezamestnaná, nakoľko firma Signo vlajky s. r. o., ide do krachu, je zadĺžená a hlavné je, že jej nevyplácala pravidelnú mzdu. Okrem toho stále nemá poslednú výplatu a ani netuší či jej ju niekedy vyplatia. Preto je nútená hľadať si iné zamestnanie.

Opatrovník detí vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že na pojednávaní konanom na Okresnom súde v Ružomberku dňa 30. 07. 2013 otec maloletých detí nepreukázal zmenu pomerov na jeho strane. Na strane detí sa pomery zmenili. Maloletý V. je od septembra 2013 žiakom na druhom stupni základnej školy, s čím súvisia aj zvýšené výdavky. Podotkol, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Súd nemôže prihliadať na predpokladané okolnosti na strane otca, ktoré môžu nastať v budúcnosti (keď ochorie, keď si bude musieť zobrať úver na výmenu okien).

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ustanovením § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že otec maloletých detí sa návrhom zo dňa 14. 05. 2013 domáhal, aby súd znížil výživné na mal. A. P., nar. XX. XX. XXXX, na sumu 80 eur mesačne a na mal. V. P., nar. XX. XX. XXXX, na sumu 60 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Návrh odôvodnil tým, že podľa rozhodnutia Okresného súdu v Ružomberku č. k. 7P/146/2012 bol zaviazaný prispievať na výživu mal. A. P. sumou po 140 eur mesačne, od 28. 12. 2012 a podľa rozhodnutia Okresného súdu v Ružomberku č. k. 4P/88/2010 bol zaviazaný prispievať na výživu mal. V. P. sumou po 120 eur mesačne, od 01. 03. 2010. Uvádzal, že má príjem zo závislej činnosti a jeho zamestnávateľom je MONDI SCP, a.s., ako otec maloletých detí mal pri výpočte výživného v čase jeho určenia príjem vo výške 986,41 eur, ale výška bola ovplyvnená koncoročnými odmenami, ale jeho súčasná mzda predstavuje len 697,95 eur, čo je o 288,46 eur menej ako suma, z ktorej sa výživné pre deti vypočítalo. Po zaplatení všetkých bežných mesačných výdavkov mu zostalo na živobytie 70 eur. Otec maloletých detí poukázal na skutočnosť, že je mladý človek, ktorý nemôže zostať bez sociálnych kontaktov, bez styku so spoločnosťou a považuje za neprimerané tak vysoké výživné na jeho maloleté deti, najmä v prípade, že dcéra sa na jeho účet zabáva, fajčí, navštevuje diskotéky a požíva alkohol. Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a pripojenými spismi a rozhodol rozsudkom zo dňa 30. 07. 2013.

Podľa ust. § 78 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Pre posúdenie predpokladov k zmene právoplatného rozsudku o výživnom (§ 78 Zákona o rodine) musí byť založený záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho je potrebné zmeniť i výšku výživného. Môže dôjsť k zmene potrieb oprávneného, najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom dieťaťa (fyzickým dospievaním, začínajúcou školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie), ale môže nastať i zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu alebo dôvodného poklesu jeho zárobku, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolania odvolateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. So všetkými skutočnosťami uvádzanými odvolateľom sa náležitým a presvedčivým spôsobom vyporiadal už prvostupňový súd, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky kladené na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.

Na doplnenie odvolací súd dodáva, že otec nepreukázal zmenu pomerov (majetkových, zárobkových na svojej strane), ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté deti. U maloletej A. bolo výživné určené 21. 02. 2013 a do času kedy otec podal návrh na zníženie výživného uplynula veľmi krátka doba na konštatovanie zmeny pomerov. U maloletého V. bolo výživné určené 28. 09. 2010 od ktorej doby došlo však i k zmene pomerov na strane maloletého. Pre uvedené dôvody považoval odvolací súd rozhodnutie okresného súdu za vecne správne a odvolanie otca za nedôvodné.

Podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.